

»TRBOVELJSKI SLAVČEK«

S P O R E D

Emil Adamič:	Venček slov. mladinskih narodnih pesmi
Zlatko Grgošević:	Koroškim fantom
Ivan Grbec:	Pastirski
Matija Tomc:	Jezusu pošeljček
	Zeleni Jurij
Ciril Pregelj:	Zlato v Blatni vasi
Miloje Milojevič:	Letnji pljusak
Danilo Švara:	Očka poje uspavanko
Ivan Matetič-Ronjgov:	Čaće moj!
Marij Kogoj:	Ko smo spali
Emil Adamič:	Uspavanka
J. S. Slavenski:	Zibu haju
Emil Adamič:	Vesela pesem
Matija Bravničar:	Dva polža
Slavko Osterc:	Novica
Vasilij Mirk:	Jurjeva
Emil Adamič:	Sestrica
	Ciganska

DIRIGENT: AVGUST ŠULIGOJ
SOPRAN SOLO: REZIKA KORITNIKOVA
PRI KLAVIRJU: DANILO ŠVARA, OPERNI DIRIGENT

Emil Adamič:

Venček slovenskih mladinskih narodnih pesmi

Sijaj solnce

- a) Sijaj, sijaj solnčece, oj solnce rumeno!
Kako bom sjalo solnce, ko sem tak žalostno.
Solnce zgodaj gori gre, dekleta jokajo,
ker rade bi ležale, pa vstati morajo.
Solnce pozno doli gre, pastirci tarnajo,
domov bi radi gnali, pa črede nimajo.
- b) Zima odhaja, Tički žgolijo,
pomlad prihaja, se veselijo,
vse je veselo, se veselijo,
ker rožce cvetó. ker rožce cvetó.
- c) Lepo jutro! Fantje vstajajte,
vstajajte dekleta in žene!
Lepo mlado jutro se rodi,
s stolpa jutrnice že zvoni.
- č) Jezus sadil je vinograd.
S kom ga je sadil?
S svojo preljubo materjo,
Devico Marijo.
- Jezus je vezal vinograd.
S kom ga je vezal?
S svojo preljubo materjo,
Devico Marijo.
- Jezus je kopal vinograd.
S kom ga je kopal?
S svojo preljubo materjo,
Devico Marijo.

Emil Adamič:

Koroškim fantom

Hej fantje, zimzelen za klobuk,
pa hajd po kralja Matjaža,
na vratih vas čaka orjaški hajduk,
on je Matjaževa straža.

Hajduk vršič zimzelenov ima,
Matjaževa vojska ima ga,
in zimzelen lepše vsak dan zeleni
in srd se množi na sovraga.

Hej fantje, zimzelen za klobuk,
le vas Matjaž kralj še čaka,
na steni zdaj meč njegov ne visi,
v strup ga hajduk že namaka.

Zlatko Grgošević:

Pastirski

Tekstovi pučke poezije

1. Sviralica sviri;
za gorom, za vodom,
za zelenom livadom. Oj!
2. Poslala me nana,
da joj čuvam pačice,
poslala me nana,
da joj čuvam guščice.
- Ja se uspeh na trešnju
i pogledat niz trešnju:
Kad se guske poklale,
sve im glave otpale.

Ivan Grbec:

Jezusu pušeljček

Belokranjska narodna

Ko bi jaz vedela, da si ti Jezus moj,
ja bi ti dala pušeljček svoj!
Pušeljček rožmarin, Jezus Marijin sin,
ljuba Marija, Jezus bod' moj!

Ko bi jaz vedela, da si ti Jezus moj,
ja bi ti dala pušeljček svoj!
Pušeljček gartroža, Marija brez madeža,
ljuba Marija, Jezus bod' moj!

Ko bi jaz vedela, da si ti Jezus moj,
ja bi ti dala pušeljček svoj!
Pušeljček lilija, Jezus usmiljenja,
ljuba Marija, Jezus bod' moj!

Matija Tomc:

Zeleni Jurij

Belokranjska narodna

Prošel je, prošel,
pisani vuzem,
došel je, došel,
zeleni Jure
na zelenem konji,
po zelenem polji.

Dajte mu, dajte,
Jurja darovajte!
Dajte mu mleka,
zelena mu obleka!
Dajte mu špeha,
da ga ne bo kreha!

Dajte mu kruha,
da ga ne bi muha!
Dajte mu jajec,
da ga ne bi zajec,
dajte mu vina,
da ga ne bi zima,
dajte mu pogače,
da mu noga póskoče,
dajte mu soli,
za debele voli,
dajte mu hajde,
da se doma najde,
dajte mu mesa,
da pojde v nebesa,

dajte mu masti,
da bo vreden časti,
dajte mu pleče,
da vam kaj ne reče,
dajte mu krajcar,
da ga ne bo šprajcar,
dajte mu škudu,
da ne pojde k sudu,
dajte mu groš,
da vam dojde još!
Haj, haj, haj,
boli skoro kaj!
Ijuh, ijüh, ijüh!

Ciril Pregelj:

Zlato v Blatni vasi

O. Župančič

Prišli so trgovci z novci,
za šalo v Blatno vas zares.
Na trgu sredi blata
pustili pisker zlata,
potem naprej, haha zares,
zares trgovci z novci.

Prišla je putka tutka,
za šalo v Blatno vas zares.
Vse blato potacala,
zlato je pozobala,
potem naprej, haha, zares,
zares ta putka tutka.

In Blatničani zbrani
sklenili so v en glas zares:
»Tu puta kokodajca
bo znesla zlata jajca!
Potem pa pit, haha, zares,
vsi Blatničani zbrani.

Dr. Miloje Milojević:

Letnji pljusak

Anonim

Sevne, pa zatim pljusak!
Beži svako na svoju stranu,
jure, grabe, pa opet stanu
i pričekaju.

Pljusak! Silan pljusak sve jači,
nebo se plavi a još lije.
Još malo ni oblaka nije!
Sve sosmehu je! Sunce!

Deca već jure,
i bosa prskaju po vodi.
Jedno skače,
a drugo hodi
po mutnoj vodi.

Dr. Danilo Švara:

Očka poje uspavanko

V. Tavčar

V naročju očka ziblje
in z nogu trka, giblje,
on poje uspavanko
veselo potovanko.
Naš Miranček zaspan je,
tam zunaj sončen dan je,
le hitro, hitro v Skoplje,
za tičko po konoplje
in dalje v Mitrovico,

po tisto zlato ptico.
Ob zibki bo sedela
in pesmice bo pela,
le hitro gor na klanec,
pogledat, kje je spanec;
potem dol v Novo mesto
po eno suho presto;
ob Savi tja na Vače
po pisane igrače

in dalje v Subotico
po makovo potico
in še na Vič po žemlje,
fantiček naš že dremlje.
Stric Kum pa kapo ima,
fantiček z glavo kima:
priromali smo v Duplje
in v zibelko v Grosuplje.

Ivan Matetić-Ronjgov:

Čaće moj!

Naricaljka

Narèkovanje za ocem

Čaće moj! Nemila je vaša sirota, čaće moj!
Ah, dobri moj prijatelju, čaće moj!
Kega san ja sada zgubila, čaće moj!
Ah, čaće, nemila je vaša sirota, čaće moj!
Ah, ljubeznivi i prijaznivi, čaće moj!
Kemu ste vi vaše sirote naručili, čaće moj!
Ah drobne i maljahne, dobri čaće moj!
Nenaučene i nenavajene, čaće moj!

Kemu ste ih vi naručili i priporučili, čaće moj!
Ah, ke su vam ostale, dragi čaće moj!
Kako drevo odsečeno, čaće moj!
Drobne i maljahne, mili čaće moj!
Kako odsečene grančice, čaće moj!
Ah, velo dobro moje, čaće moj!
Moje i ovih drobnih sirotic, čaće moj!

Istarska narodna.

Marij Kogoj:

Ko smo spali

Leopoldina Leskovčeva

Ko smo spali v tili noči,
je prišla iz sončne dalje k nam pomlad.
Sveže je zelenje vrgla preko gričev,
bujno cvetje preko trat.
Drevju je odprla brstje
in med veje naselila zbor krilat.
Preko cvetja, petja, brstja,
z nežno roko razprostrela sonček zlat.

Emil Adamič:

Uspavanka

Vida

Spanček, zaspanček črn možic
hodi ponoči, nima nožic.
Tiho se duri, okna odpró,

vleže se v zibko, zatisne okó.
Lunica ziblje ajaj, aj, aj,
spanček se smeje, aj, aj, aj, aj!

Josip Št. Slavenski:

Zibu haju

Narodna iz Medjimurja

Zibu haju, dete malo,
s kolca dol opalo,
pa se je zaklalo.
Dajte mama sira, kruha,
dok se juha skuha. Oj!

Emil Adamič:

Vesela pesem

Zvonimir

V zeleno polje, v zelen log,
grem dobre volje, lahkih nog.
Pomlad prispela k nam je v vas,
pomlad vesela, zemlje kras.

Sree je srečno, duh voljan,
vse kliče, miče ven na plan.
V zeleno polje, v zelen log,
grem dobre volje, lahkih nog.

Matija Bravničar:

Dva polža

Karel širok

Srečala dva polža sta se vrh gore,
prvi bil je s hišo, drugi pa brez nje.
Prvi polžek je dejal:
»Bratec nagec!
Kam si svojo hišo del?
Ali si jo kam prodal,
ali si jo kje zapil
ali morda tolovaj
te iz nje je prepodil?«

Drugi polžek je dejal:
»Bratec, bajtar!
Kam sem svojo hišo del?
Nikdar nisem je imel,
nikdar si je pozelel.
Res, lepo je v hiši spat,
a težko z njo potovati!«
Srečala dva polža sta se vrh gore,
prvi je bil s hišo, drugi pa brez nje.

Slavko Osterc:

Novica

D. Gorinšek

Zvedela čudno sem novico:
Miška šla je nad lisico.
Strašna je nastala bitka,
prehudo lisica Zvitka
iz vseh ran je krvavela

preden jo je smrt otela.
Zdaj pa miške volk boji se,
da še njemu tak zgodi se.
Kar popihal jo je v les
aprila prvega zares!

Vasilij Mirk:

Jurjeva

Utva

Zacingljali beli zvončki pesem so veselo;
mrzla burja, sneg in krivec vse je konec vzelo.
Prišel je na čilem vrancu sveti Jurij v kraje,
vse množice je snežene zmagal kakor zmaje.
In zato odprla Vesna na stežaj je duri,
se čudila: »Kak junak si hraber, sveti Jurij!«
In trobentice zapele večno so mu slavo;
zacingljali zvončki beli, venčali mu glavo.

Emil Adamič:

Sestrica

S. Sardenko

Nekdo na vrata potrklja:
»Mladički moji, ste doma?«
»Doma smo. Kdo pa si, povej,
odpret ne pojdemo ti prej!«
»Sestrica vaša iz nebes.«
»Lepo je to, a če je res?
No kakšni tvoji so lasje?«
»Kot solnčni žarki rumene.«

»A tvoj obraz, kaj je rumen?«
»Iz samih rožic je spleten.«
»Kako pa gledaš, povej!«
»Še vse ganila sem doslej!«
»A kakšno tvoje je ime?«
»Pomlad mi pravijo ljudje.«
»Odprimo ji. A ti pomlad
provedi nas do cvetnih trat.«

Emil Adamič:

Ciganska

Fr. Žgur

Šator nad menoj razpet,
sajast ves od dima.
Zdravo, pomlad, pisan svet!
Zdravo, bogme zima.

Hiše mračne naj gredo,
naj gredo mi zbogom,
strune pesmi naj pojo
vriskajoč za logom.

Čez godalo švigaj lok,
pesem živa v pomlad plani,
v gostih naših smeh in jok.
Svirajmo cigani.